

κτ'.
χαίρει τον θεόν της.

τους, κυριάζοντας κατά τὸ Μεσολόγγι καὶ κλαιοντας:

Εἰς τοῦτο τὸ κομμάτι φαίνεται ἀπλᾶ χαραγμένη ἡ τοπεσινὴ διάθεσι τοῦ πνεύματός του· ἥδη ἐσχεδίαζε τὸ ποίημα, τὸ ὁποῖον ἔμελλε εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ἤναι τὸ κυριώτερο ἔργο τῆς ζωῆς του· — Οἱ Ἐλευθεροὶ Πολιορκημένοι· καὶ σύγχρονα μὲ τὸ πέσιμο τοῦ Μεσολογγιοῦ ἐγράφθηκαν ἡ σωζόμεναις στροφαῖς τοῦ Α'. Σχεδιάσματος.

Τὸ ἀκόλουθον ἔτος (1827) ἀπέθανε εἰς τὴν Ἀγγλία δὲ ἐνδοξὸς συμπολίτης του, δ. Φόσκολος. Ἄμα ἔφθασε εἰς τὴν Ζάκυνθο δὲ εἰδησί, δ. Σολωμὸς ἐσύνθετες εὐθὺς, καὶ ἐξεφώνησε εἰς τὴν ἐκκλησία τῶν Λατίνων τὸν ἐπιτάφιον ἐκεῖνον λόγον, ὅπου δὲ ἡ ἡγητορική του δύναμι δὲν φαίνεται κατώτερη τῆς ποιητικῆς. Τόσο μεγάλην ἐντύπωσιν ἔκαμε εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὥστε τὸ ίερὸν τοῦ τόπου δὲν τοὺς ἐβάσταξε νὰ ἐκφράσουν τὸν ἐνθουσιασμό τους μὲ ζωηρὰ χειροκροτήματα. Καὶ ἀν δὲ ὡραιότης τοῦ Λόγου μαγεύει καὶ τὸν ἀμερόληπτον ἀναγνώστη, οἱ ἀκροαταῖς του ἐδοκίμαζαν καὶ ἔνα ὅλλο αἰσθημα σπάνιο· ἐπειδὴ, ἐνῷ δ. Σολωμὸς, ἐγκωμιάζοντας τὸν ἔξοχον ἄνδρα, ἐπαρουσιάζετο καὶ αὐτὸς, θερμὸς ἐνθουσιαστής τῶν γραμμάτων, ἀκρος ζηλωτής τῶν ὑψηλῶν χρεῶν τοῦ φιλολόγου, θανάσιμος ἔχθρος τῆς ὑποκρισίας, τῆς μικροσοφίας, καὶ τῆς ψευδοσοφίας, — οἱ συμπατριώταις του ἐγνώριζαν ὅτι ἐκεῖνα τὰ λόγια δὲν ἦταν ἡγητορικαῖς ὑπερβολαῖς, ἀλλὰ τὸ καθαρὸ διεθύμασμα τῆς ἀγαθῆς καὶ φλογερῆς ψυχῆς του.

VIII.

Ἐντοσούτῳ δ. Σολωμὸς αἰσθάνετο τὴν ἀνάγκην νὰ ἀφιερωθῇ δλος εἰς τὴν μελέτη τῆς Τέχνης, καὶ ἐπειδὴ ἔβλεπε ὅτι εἰς τὴν πατρίδα του, ἀνάμεσα εἰς πολλαῖς σχέσεις καὶ συγγενικαῖς καὶ φιλικαῖς, ἦταν δύσκολο γι' αὐτὸν νὰ ἀ-

